

Jautājums par animācijas filmu

Anna Marija Filju

Es mācu ar kino

Jautājums par animācijas filmu

, Anna Marija Filju

Animācijas filmas demonstrēšanai jāļauj skolēniem satikties darbu, apšaubīt to, formulēt kritisku spriedumu, izteikt a viedoklis, argumentēts viedoklis, debatēt, salīdzināt, ievietot perspektīva, veidot saikni ar citiem darbiem, citām mākslām, citi plašsaziņas līdzekļi, kas konfiscējuši to pašu objektu. Šī ir iespēja skolēniem apgūt zināšanas un veidot prasmes ko viņi var pārbaudīt citreiz.

Lietus un zivis © Risa Kimpara

Divas parastās, bet atšķirīgas modalitātes noprotināšana

Kad klases tiek aicinātas izpētīt objektu, lai kāds tas arī būtu, ko piedāvā daba vai radīti ar mākslīgu radīšanu, kā tas ir, piemēram, a tekstu vai filmu, var izmantot divas jautāšanas metodes.

- Rūpīgi sakārtotu jautājumu kopums, bieži vien pēc pakāpēm sarežģītību, tiek iesniegts studentiem, kuri uz to reaģē.
- Aptaujāšana netiek pārtraukta iepriekš, bet tiek konstruēta atbilstoši skolēnu pārdomas, kad viņi atklāj pētāmo objektu un reaģēt; šo pārdomu organizācija un attīstība ļaus obligāti, lai sasniegtu mērķus, kas izvirzīti analīzei, nozīmes izpratnei, kas paliek identiski abās modalitātēs; šī otrā interese pieeja ir radīt apstākļus pakāpeniskai metodes apguvei, autonomiju, tostarp pakāpeniski informējot cilvēkus par to studenti par invariantu esamību savos novērojumos. Pielāgojoties savam vecumam un līmenim, tas ir skolotāja ziņā aicināt studentus pārdomāt viņu īstenotās stratēģijas apšaubīt, analizēt, saprast, lai viņi varētu tos kritizēt, asimilēt, prast tās piesavināties, izmantot atkārtoti un attīstīt.

Lai ilustrētu domu, mēs tagad iedomāsimies, ka studenti ir aicināti atklāt Risas Kimparas filmu "Lietus un zivis".

Saglabāt mērķi attēla izglītība

Animācijas filmas rādīšana ir vienmēr ir iespēja piedāvāt studentiem tikšanās ar a darbs, radošs darbs māksliniecisks, saskaņā ar pieeju mākslas nodarbības, un tas neatkarīgi no izvirzītā mērķa.

Šeit ir lietderīgi atgādināt mācību pieeja māksliniecisks tādi ka viņa ir formalizētas dažādās publikācijas, kas pieejamas vietnē Eduscol vietne, sadaļā veltīta šīm mācībām¹. Uzsvars tiek likts uz kvalitāti sagaidāms no šīm sanāksmēm ar mākslas darbi. Animācijas filmu izpēte var lietderīgi smelties iedvesmu tajos ietvertajiem priekšlikumiem pavaddokumenti.

1 <https://eduscol.education.fr/cid99287/ressources-accompagnement-enseignements-artistiques-aux-cycles.html>

Jo īpaši "Rokas aizsniedzamā attālumā, vārdu aizsniedzamā attālumā, acij sasniedzamā attālumā: tikšanās ar plastiskās mākslas darbiem vecumā no 6 līdz 9 gadiem" un "Sastapšanās ar darbiem skolēna vecumā no 9 līdz 12 gadiem apmācībā: uzdrīkstēties izpētīt, apšaubīt, pētīt, apšaubīt... kļūt par mākslas pētnieku".

No personīgās pieredzes mobilizācijas uz zināšanu mobilizāciju

Bērni ir aizkustināti un saprot filmu savas pieredzes gaismā. Ja darbs šeit formāli atšķiras no tiem ar ko studenti ir pazīstami, tas galvenokārt attiecas uz pieredzi, ko visi kopīgi izmanto lietus, tā trokšņi, lietussarga, liela vai maza, trokšņi, ar kuriem mēs vēlamies izklaidēties, varbūt skolas autobusa trokšņi. Tas piesaista atmiņu, ir viegli noenkuroties personīgajā vēsturē un veicina uztveres konotāciju spēli.

Atkarībā no projekta mēs varam sagatavoties sapulcei, pirms seansa pievērsties šai "lietus" tēmai. Kurš mīl, kurš nemīl nē? Priekš kam? Kāda atmiņa(-as)? Kādi attēli? Varēsim rakstīt, zīmēt, iestudēt paši, pētīt vārdu krājumu iedomājies lietus, pirms atklāja režisora iztēloto un stāstīto.

Iespējams, darbs saskanēs arī ar bērnu kultūru. Liels skaits darbu, kas piemēroti visiem vecumiem, tiek galā ar lietus. Atkarībā no vecuma viņiem lasīja grāmatas vai arī viņi paši lasīja, ar kurām saskārās varoņi lietus, tādu bērnu literatūras klasiku kā Agnesas Rozenstīlas albums "Mimi Cracra, the rain, she loves it!".

Viņi atcerēsies bērnudārza dzejoļus franču valodā "Līst, slapjš, vārdes ballīte", "Līst gans", angļu valodā, "Rain rain go away"... Vai viņiem būs bijusi iespēja redzēt Džīnu Kelliju dziedam lietū? Jebkurā gadījumā vairākiem p iemeslu, personisku, kultūras, sociālo..., studentiem jau ir resursi, lai saprastu filmu.

Neapzināti vai neapzināti studenti mobilizēs arī savas zināšanas un pieredzi par pašu būvniecību stāsti, kas pamato viņu cerības un ļauj paredzēt gaidāmos piedzīvojumus. Risas Kimparas filmā Stāsta izvērsums ir oriģināls savā prātīgumā. Tas varētu izjaukt jauno studentu centienus, tos, kuri, iespējams, ir pabarojuši šī iepriekšējā pieredze, liekot pamatus agrīnai literatūras un kino kultūrai. Šī filma ir gan stāstoša, ar ļoti izsmalcinātu stāstījuma pavadieņu, gan apcerīga. Tas varētu būt mulsinošs.

Rue de Paris, lietains laiks, Gustave Caillebotte, 1877. Čikāgas Mākslas institūts

Izpēte

Sastapties ar darbu nozīmē arī satikties ar tā autoru, tas nozīmē pozicionēt tā tapšanas un izplatīšanas kontekstu. Skolēniem jābūt apmācītiem pievērst uzmanību šai informācijai. Šīs identifikācijas nozīme tiks apstiprināta tikai ar tās atkārtotāšanu, paplašināts, lai satiktos ar citiem darbiem, glezniecēm, muzikāliem, literāriem... Tas ir pieticīgs jautājums par to, kā iemācīt viņiem cieņu autoram, viņa un viņa komandas darbam. Turklāt viņi soli pa solim varēs apgūt kultūras zināšanas, kuru darbi nes laikmetu zīmes, laika gaitā atklāj "skolas", kā jau sen teikts citām mākslām, ja nepieciešams, grupējot māksliniekus skolās pēc viņu izcelsmes valsts, pēc viņu gadsimta, saskaņā ar mākslas kustība, kurai viņi pieder.

Platformā piedāvātās animācijas filmas ir caurstrāvotas ar savu autoru kultūru, taču tās ir arī plaši atvērtas citām ietekmēm, un pašu producentu komandu sastāvs bieži ir multikulturāls. Mēs pamanīsim ka lielākajai daļai filmu nosaukumi ir angļu valodā, ka atkarībā no vecuma un cikla skolēni mācīsies tulkot. Neiesaistoties strīdos, šis angļu valodas lietojums filmām, kas ražotas valstīs, kur tā nav valoda amatpersona uzsver uzrunu starptautiskai auditorijai, kuras kultūra arī ietekmēs uzņemšanu. Atkarībā no gada projekta, mēs varēsim saglabāt pēdas šim identifikācijas darbam darbu "kontekstā".

Filmas "Lietus un zivis" gadījumā sistemātiski tiek ierakstīta pašā filmā piedāvātā informācija divi raksti: japāņu alfabēts, pēc tam latīņu alfabēts. Tādējādi informācija japāņu valodā tiek tulkota angļu valodā.

Nosaukums	Lietus un Zivis	Nosaukums parādās pēc 43 sekundēm japāņu valodā un valodā angļu valoda. Angļu titulu nosaukumi nesākas ar lielo burtu, kā noteikts pēc vienošanās. Japāņu rakstzīmes nozīmē "zelta zivtiņa", nevis nevis "lietus un zivis". Tie nav atšķirīgi mazas laivas, kas izceļas pret miglains horizontu. 魚 = sarkans. 魚 = zivis.
Autors	Risa Kimpara	Japāņu režisors
Komanda un funkciju sadale		Šī informācija parādās filmas beigās.
Scenārijs, dizains, rediģēšana un animācija	Risa Kimpara	4.22
Animācijas palīgs	Jusuke Kazuta	4.22
Mūzika	Jusaku Masuda	4.28
Skaņas efekti	Takuji Oe	4.28
Audio mikseris	Jošito Morita	4.28
Ražošana	Tokijas Mākslas universitāte	4.28
Režisors	Risa Kimpara	4.34
Ražošana	Tokijas Mākslas universitāte	4.34
Ražošanas vieta	Tokijas Mākslas universitāte	Parādās ekrānā no sākuma.
Ražošanas valsts	Japāna	To izraisīja Tokijas Mākslas universitāte
Pabeigšanas datums	2010. gads	Datums melnā ekrāna apakšā, pēdējais attēls.

Var tikt sniegta cita informācija.

Filmas garums	4.47 sekundes
Tehniski	2D filma
Papildus informācija par ražošanu	Filma, kuras režisore ir Risa Kimpara1, 1. kursā Tokijas Mākslas universitātē.

Visu šo elementu ņemšana vērā ir atkarīga no klasē īstenotā projekta un skolēnu līmeņa. Tomēr šķiet svarīgi, lai skolēni metodiski pierod nosaukt vismaz autoru, neignorējot to arī filmas veidošanā iesaista komandu, un lai noteiktu ražošanas gadu un vietu.

Ja skolotājs plāno kopā ar klasi uzņemt animācijas filmu, viņš jau šeit kopā ar skolēniem var novērot atšķirīgo funkcijas, ko veic komandas locekļi, tik daudz lomu, kuras pēc tam var sadalīt.

Vecākiem cilvēkiem var šķist atšķirība starp šīs filmas formu un redzēto japāņu iestudējumu formu.

Mēs esam šeit tuvāk ķīniešu Te Vei (1915-2010) dibināšanas darbiem un viņa animētajām mazgāšanas reizēm vai Isao Takahata savdabībai. filmā The Tale of Princess Kaguya (2013). Režisora izvēlē ir skaidri redzami japāņu kultūras elementi.

Stāstījums. Piķis, kopsavilkums, konspekts

Ir interesanti aicināt studentus mutiski un/vai rakstiski strādāt pie piedāvātā stāsta prezentācijas.

Mēs varam dot priekšroku terminam "āķis", nevis terminam "piķis", kas aizgūts no tirdzniecības (pārdošanas piedāvājums, komerciāls arguments) un mūsdienās parasti izmanto, lai izsauktu prezentāciju vienā vai divos teikumos, kam ir jāizraisa interese, parasti neatklājot beigas. Kopumā šī prezentācija, šis "āķis":

- . iezīmē sākotnējo situāciju
- . norādiet rakstzīmes
- . ziņo par pirmo notikumu, kas aizsāk stāstu un kas var mainīt varoņa(-u) dzīvi, atverot viņiem iespēju lauks, radot vairāk vai mazāk spēcīgu spriedzi.

Filma "Lietus un zivis" bija vairāku šo īso prezentāciju temats.

Šeit ir trīs, kas ņemti no vietnēm, kurās tiek citēts darbs, un tiem ir pievienots ceturtais piedāvājums angļu valodā runājošā vietnē:

"Kādā lietainā dienā mazs zēns gaida autobusu un ļauj vaļu fantāzijai. Viņam prātā nāk attēli."

Films pour enfants platforma

"Lieta laikā mazs zēns gaida autobusu, kas atrodas zem lietussarga, un domās dodas prom."

cinemapublic.org

"Lietainā dienā autobusa pieturā gaida zēns. Ūdens lāses klabinās un viņo peļķē.

Pēkšņi sākums. Zelta zivtiņa dīķī..."

3dvf.com

"Kādu lietainu dienu autobusa pieturā dusmīgi gaidīja zēns. Pīt, lietus lāses lēkā un viņo peļķē. To vērojot, viņš ieraudzīja kaut kas lēkt. Kad zēns ieskatījās peļķē, tur peldēja sarkana zivs. Tas ir stāsts par sarkanu zivi, ko zēns redzēja lietainā dienā." Letterboxd, sociālais tīkls filmu mīļotājiem

Šī āķa sastāvs un tajā ietvertā izvēle ir prasīga un ļauj studentiem veidot izglītojošus pārdomas. Iepriekš sniegtajos piemēros lietus ir minēts pirmajos vārdos. Tieši viņa ir dzinējspēks darbība, kas dubultojas intensitātē, kas bērnam rada peļķes, spoguļus. Kad tā apstājas, apstājas arī filma.

Varam strādāt arī pie vēl īsākām formām, lietvārdu frāzes vai virsrakstam pievienotā saukli.

"Piķa" rakstīšana var būt pirmā vai jauna iespēja apšaubīt izvēlēto nosaukumu.

Studenti ievēros atšķirību starp japāņu nosaukumu, kas nozīmē "zelta zivtiņa", un angļu nosaukumu, kas tulkojumā nozīmē "lietus un zivis". Kāpēc šī atšķirība, ko pieņēmis režisors? Kāda ir pirmā, otrā interese?

Kādu citu nosaukumu skolēni iedomāties? La Fontaine manierē "Bērns, lietus un zivis", kas attiecas uz vairāk uz stāstu, bez izteiktas morāles šeit? Vai, ļoti atšķirīgi, "The Wait", "Reverie in the Rain", kas tulko bērna situāciju, viņa domāšanas veids. Studenti var nākt klajā ar daudzām atbildēm.

Klase varēs arī salīdzināt filmas nosaukumu ar nosaukumiem, ko devuši citi veidotāji, dzejnieki, gleznotāji, mūziķi... darbi, ko viņi veltīja lietum, piemēram, tie, kas minēti šī dokumenta beigās.

Kopsavilkums ir garāks un stāsta visu stāstu. Termins "konspekts", kas iekļauts kino leksikā, var tiks uzskatīts par sinonīmu un prezentēts skolēniem vecumā no 9 līdz 12 gadiem. "Lietus un zivis" tiks prezentēts kopsavilkumā dažas viegli pārvaramas grūtības, no vienas puses, sapņu saplūšanas dēļ reālajā pieredzē, no otras puses Tas ir saistīts ar interpretāciju daudzveidību attiecībā uz varoņiem un saitēm, kas tos vieno. Kopsavilkums jautā skolēniem, lai identificētu vietu, varoņus, saites, kas tos vieno, darbību, kurā viņi ir iesaistīti.

Vieta, dekors

Filma nerāda konkrētu uzstādījumu. Retas norādes apstiprina hipotēzes:

Vizuālas norādes:

- . Balta barjera (0,23)
- . Mūsu saprotamā iegarenā zīme (0,48) norāda uz autobusa pieturu
- . Autobuss vai autobuss
- . Skicēti koki un ēkas (no 3,29)

Skaņas signāli:

- . Braucošo automašīnu skaņa
- . Autobusa un tā pneimatisko durvju skaņa.

Atkarībā no personīgās pieredzes skolēni vienaldzīgi atpazīs pilsētu, ciemu, ciemu, ceļu, kampaņu, taču diez vai spēs iet tālāk un apstiprināt savas hipotēzes. Darbība varētu notikt vietās, dažādās valstīs.

Lietus pēc tam saules atgriešanās radītais atspīdums slēpj vai pārņem dekoru elementus. Uzmanība ir šāda koncentrējās uz bērnu, lietussargu, autobusu, dažiem būtiskiem stāsta elementiem un, galvenais, uz lietu un tad sauli kuri ir būtiski aktieri un kas baro bērna emocijas.

Satsuki, Mei un Totoro pirmajā tikšanās reizē filmā "Mans kaimiņš Totoro" (Hayao Miyazaki, 1988) lietus aizkars arī slēpj pelēkās krāsas dekoru, to sadrumstalojot. Vai režisors atcerējās šo filmas epizodi?

Lietam un gaismai piemīt šķīdināšanas spējas. Dekora elementu izšķīšana pastiprina izvēlētās krāsas, precīzas formas pazūd, un bērns pārvēršas visuresošā pelēkā krāsā, pēc tam oranždzeltenā dzidrumā. Dažas nokrāsas tik tikko atšķir mazā zēna zābakus, viņa nedaudz zilgano apģērbu, piemēram, pelēkas variācijas.

Lietus pasaule ir tikpat vienkrāsaina kā Te Wei veļas. Sarkanā zivs, zelta zivs, nes zelta krāsu, kas tad sasniedz visas debesis, tajā brīdī, kad beidzot ierodas gaidītais pieaugušais. Dekora krāsas sakrīt ar jūtas, bērna emocijas, tās nozīmē tikpat daudz, cik tās ir cēlonis.

Lietus un zivs © Risa Kimpara

Personāži

Šajā iespaidu dekorā galvenais varonis ir identificējams. Viņš ir bērns. Tās mazo izmēru norāda:

- . Bērna/lietussarga proporcijas
- . Bērnu/autobusa pieturas zīmes proporcijas
- . Bērna/pieaugušā proporcijas pēdējā daļā putna lidojumā (attēls, kurā viņš redzams kopā ar pieaugušo).

Tas, iespējams, ir mazs zēns, ja mēs to interpretējam šādā nozīmē:

. Viņa apģērbs, kas ir bērna apģērbs un ko biežāk valkā zēns, bet klasē var būt vēlas to apspriest

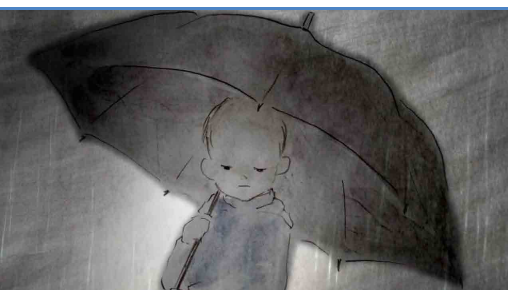
. Viņa īsā frizūra, bet skolēni varēs arī to apspriest.

Iepriekš citēto prezentāciju autori vienbalsīgi atpazīst mazu zēnu.

Zīmējums sniedz arī norādes par bērna garastāvokli.

. Viņa seja: acis, mute ir izteiksmīgas.

Mute ir novilkta, "kraukšķināta" ar līniju, kas var paust skumjas, drūmumu, prieku, pārsteigumu.

Bērns no skumjām pāriet uz prieku, atklājot kāķi, pēc tam uz brīnumu sapņot, pirms priecīgi atrast gaidīto pieaugušo. Visas šīs sajūtas ir apzīmēti vienā rindā. Veids, kā viņš vilka lietussargu, pastiprina iespaidu no skumjām.

Ap bērnu citi varoņi ir neprecīzi.

. Dzīvnieki, īsti kā tumšas krāsas kaķis, kas ņaud un bēg no ūdens; īsts un tajā pašā laikā nereālas, kā šīs zelta zivtiņas, kas vairojas visu dienu un kuri lido.

. Sievietes figūra, piemēram, metamorfoze vienai no šīm zivīm, kas rada skūpstus uz bērna plakstiņa.

. Vīrieša figūra, kas iejaucas beigās, glāsta bērna matiem, pirms atsākas ceļojumu ar viņu.

Pieaugušie, bērna sapņos kā īstenībā, ir maigi un aizsargi. Viņu klātbūtne ir saistīta ar prieku un laimi. Studenti formulēs hipotēzes. Viņi, bez šaubām, vēlēšies cilvēkā atpazīt tēvs, ka bērns ir gaidībās, un viņam būs jāpamato šāda interpretācija. Vai viņi arī tiesās ka sapņotā sieviete ir mātes tēls, par kuru bērns domā? Māte nav sastopams patiesībā, bet ir klātesošs mazā zēna iztēlē.

Sievietes figūra šķiet dzimusi no zelta zivtiņas, zivju metamorfozes d'or, kā mēs sakām angļu valodā, "zelta zivtiņa". Viņa, kuras zelta mati izvēršas kā zivju plūvura spuras, ātri pazūd.

Dzīvnieku metamorfoze par cilvēkiem un otrādi ir universāla tēma un parādās daudzās leģendās, Japānā tāpat kā citās valstīs.

Ovidija lasītājs un atvērts Rietumu kultūrai Hajao Mjazaki to izmantoja iztēli, komponējot "Ponyo on the cliff" (2008), stāstu par zelta zivtiņa maza meitene, ne bez iedvesmas no tāla ceļa, no Andersena.

Darbība

Līst lietus. Bērns, velkot aiz sevis lietussargu, dodas uz autobusa pieturu.

No 0,15 līdz 0,39 bērns šķērso lauku no kreisās puses uz labo, izskatoties noskumis, velkot lietussargu. Kustību pasvītro ar kadru maiņu, parādot bērnu tuvplānā, pēc tam vidējā kadrā. Katra plāna maiņa ļauj mums to aizstāt. Pārvietojiet bērnu pa kreisi no attēla un atkārtojiet šo kustību no kreisās puses uz labo.

Šāviens 0,30/0,31 pārklāj divus šāvienus.

Vairākas reizes filma uzliks divus attēlus, kas apzīmē pārejas ļoti plūstoši.

No 0,31 līdz 0,39 bērns šķērso lauku un pazūd, atstāj rāmi labajā pusē, atstājot tukšu vietu, kur viņiem parādīties un pēc tam titulvaroņi pazūd.

0,47 un līdz 0,54 filmā redzams, kā bērns stāv autobusa pieturā.

Bērns stāv autobusa pieturā. Pienāk autobuss, apstājas un aizbrauc.

No 0,55 līdz 1,07 autobuss ie brauc laukā no kreisās puses, šķērso un apstājas, pirms iziet no rāmja pa labi.

Skaņu celiņš sniedz informāciju par pneimatisko durvju atvēršanu pēc tam aizveriet, mums neredzot tos attēlā.

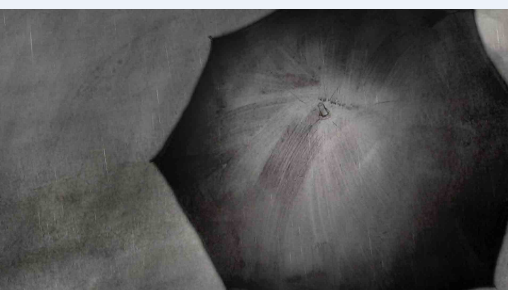
Bērns autobusā neiekāpa. Viņš palika, viņš gaida zem noturīgs lietus.

1,08 pazūdošais autobuss atklāj bērnu, kurš joprojām stāv pieturā. Mēs varbūt domāja, ka viņš iekāps autobusā un būs pārsteigts, ieraugot viņu.

Lietus pastiprinās. Bērns atver savu lietussargu, kas rezonē.

No 1,09 līdz 1,16 bērns ir aizņemts ar sava lietussarga atvēršanu.

1,17 lietussargs nosedz gandrīz visu lauku, tad bērns ir redzams iekšā tuvplāns (1,18) un vidējs kadrs (1,19), abi attēli ir uzlikti punktā 1,19.

Viņam pievienojas kaķis un patveras pie viņa zem lietussarga.

Bērns gaida un tiek veltītas dažas sekundes, lai parādītu viņu šādi, immo-žults, tukšgaita. Tad viņam rodas ideja (1,31, uzlikti attēli) spēlēt ar savējo lietussargs (1,31 līdz 1,42). Kamēr kadrs joprojām ir tuvplānā, bērns ir maz redzams pamazām nedaudz iegrimstot, it kā skats uz viņu kļūtu augstāks, izsekošanas kadrā, kas ir gan aizmugurē, gan vertikāli. No 1,42 līdz 2,05 bērna uzmanība tiek absorbēts ar kaķa ņaušanu, kas paliek ārpus ekrāna. Bērns ir tagad attēla centrā un pēc 2,00 jauna vertikāla kustība ļauj atklāt kaķi.

2,05 atklāj bērnu pieturā, kā redzējām iepriekš (sal.1,19), bet zem viņa lietussarga kaķis patvērās. Bērns vairs nav viens.

Lietus un zivis © Risa Kimpara

Bērns un kaķis vēro savu atspulgu peļķē. Bērns atklāj zelta zivtiņu, kas ir sāk lidot ap viņu, ko pavada citu virpuļojošu zivju bars. Parādās sievietes figūra smejas, pirms pazušanas uzliek skūpstu uz bērna sejas.

Šis attēls (2,20/2,11) ir pārsteidzošs. Tas izskatās kā zems leņķis, bet tas ir atspoguļojums, kas izskaidro šo efektu. Personāži tiek sadalīti peļķes atspulgā (2.12-2.20), tad līdzās pastāv divas pasaules un ūdenī atklāsies Visums neparasts.

Zelta zivtiņa parādās 2.25, it kā dzimusi no ūdens lāses, kas attēlu aizņem no 2.21 līdz 2.25. Šķiet, ka viņš mirst 2.38 un atdzimst no abām rokām, kas to ņem, paslēpiet to un ļaujiet tai izkļūt tāpat kā ar putnu (2.39-2.45). Šie divi nešķiet, ka rokas ir tās bērna, kurš kļūst par izbērnīto zivju lidojuma skatītāju, pēc tam visu zivis ap viņu. Attēlā viņš tiek novietots centrā, tuvplānā, tuvplānā, vidējā kadrā arī, lai atklātu baletu no daudzajām zivīm ap viņu (2,55-3,03, superpozīcija). 3.10 tuvplāns ļauj iemūžināt skūpstu, ko sieviete ar gaišiem matiem pozā uz plakstiņa, pirms pazušanas (3.13, vairāki attēli, kas uzlikti, lai norādītu uz plakstiņa ātrumu kustība). Bērns paliek viens, tad pazūd.

Tukšo lauku, ko ieskauj arvien dzeltenāka un rozā krāsa, no apakšas uz augšu un no labās puses šķērso zelta zivtiņa pa kreisi (3.20). Zivs pazūd lauka dziļumā (3.21).

Saule atgriezās. Zivis ir pazudušas, bet debesis, atkal saulainas, ir to krāsā. Kaķis aiziet. Pieaugušais, iespējams, izkāpis no autobusa, tagad ir kopā ar bērnu. Viņš maigi glāsta viņas galvu. Pieaugušais un bērns aiziet kopā.

Saules apzeltītas debesis aizpilda visu lauku no 3.22 līdz 3.28. Oranžās formas debesis atgādina zivju formu sarkans, ķermeņa apaļums, astes iegarena trīsstūrveida forma. Bērna un kaķa silueti, ar mugurām pret debesīm un dekorā atkal parādās, dublējas savā atspulgā uz zemes, kamēr uz tiem vērstais skatiens atkāpjas, it kā iespaidā. no aizmugures izsekošanas šāviena. Slēgtais lietussargs apliecina, ka lietus ir mitējies. Kaķis atstāj bērnu (3,36). 3,55, attēli ir uzlikts virsū, un bērns ir redzams no augšas, viņa galva ir nolaista centrā un viņa seja, kā šķiet, atspoguļojas peļķē. bērns, joprojām aizrāvēs, turpina skatīties. Atspulgā parādās ēna aiz viņa (4.05). Bērns tos paplašina acis. Viņš pagriežas un saskaras ar ierašanos (4.08), kuras skatienu filma pieņem un kurš paliek ārpus ekrāna. Tādējādi bērns ir redzams nirstot, pārsteigts, nesmaidot. Roka, liela un plata, ieiet rāmī no rāmja augšdaļas un balstās uz viņa galvu (4.12.) ko tas aptver. Bērns aizver acis un atkal tās atver, tagad smaidot (4,14), pat arvien vairāk sarkt vairāk (4,15). Viņa priecīgā seja ir uzklāta uz autobusa (4.16.), kas atstāj rāmi, izejot cauri rāmim labajā pusē, un kas, to darot, atklāj bērnu un pieaugušo, kas tagad tur lietussargu. Pieaugušais sniedz roku bērnam (4.18) un divi silueti, kas apmulsis profilā (4.20) tagad virzies pa kreisi un izgaist. Lauks ir tukšs (4.20/4.22) līdz parādās kredīti. Pieaugušais un bērns atkal parādās centrā, aiz komandas dalībnieku vārdiem. Viņu muguras ir un šķiet, ka virzās uz lauka dziļumu.

Ārpus kameras ir stāsta telpa, kas neparādās kadrā. Lauks ir redzamā telpa kadra iekšpusē. Autore izmanto ārpus kameras, lai uz brīdi paslēptu no skatītāja to, ko redz bērns: kaķi, pieaugušo.

Paplašinājumi:

Pamatojoties uz filmā atrastajām norādēm, skolēniem var lūgt iedomāties, kas noticis iepriekš, nosaukt vārdu bērnam, izdomāt viņa stāstu, kas liek viņam piedzīvot filmas atstāstītos mirkļus.

Tēma

Tēmas definīcija var izraisīt diskusijas klasē.

Šķiet, ka gaidīšanas tēma šeit ir stāstījuma centrā.
Tomēr var būt interesanti to raksturot: dīkstāvē, vientuļš...

Nozīmīga ir arī lietus tēma. Par to liecina nosaukums, kurā angļu valodā ir vārds "lietus".

Tiek aplūkota arī bērnības tēma: spēja sapņot, iztēloties, spēja atstāt realitāti tās atspoguļojumam, izvietot ap sevi Visumu, kas atklāts sevī un/vai leģendās, pasakās... bet arī attiecības ar pieaugušajiem ar šīs sievišķīgās un vīrišķīgās figūras. Tēva figūra ir atpazīstama, mātes figūra ir sapņota. Vai māte būtu prombūtnē, slims kā My Neighbor Totoro pie Mijasaki, kur divas mazas meitenes, Satsuki un Mei, dzīvo vienatnē ar savu tēvu?

Koinobori Japānā, Dmitrijs Popovs

Hiroshige, 1895. Bruklinas muzejs

Lidojošo zivju raksts

Lidojošām zivīm ir liela nozīme Japānas kultūrā. Tie ir pārstāvēti Koī Nobori, burtiski "karpu straumētāji", kas ir vējzeķes koi karpas formā, kas izgatavotas priekš "Tango no sekku, "puišu ballīte (sekku). Sprgs karpas peld pret straumi ar drosmi, kas viņiem nopelnīja šo cieņu. Šis "lidojošo zivju" raksts, kura nosaukums Japāņu valoda "zelta zivtiņa" uzsver nozīmi, izvirza sapņošanu filmas centrā, mazā zēna iekšējā dzīvē, ko uz brīdi atklāja zivju izskats.

Skaņu celiņš

Filmas skaņu celiņā pilnībā nav dialogu. Nosakot, tas dara vairāk nekā atbalsta, tas pastiprina vizuālā uztvere, tā to orientē. Tas pasvītro kompozīciju, kustību, definē mirkļus, atbalsta, atbalsta nozīmi, palīdz uz izpratni. Tas var samazināt attēlu polisēmiju.

Klausieties neredzot

Ja projekta mērķis ir pievērst skolēnu uzmanību šī skaņu celiņa nozīmīgumam, ir iespējams ieteikt viņiem to noklausīties pirms filmas noskatīšanās pašai un pēc tam ļauj studentiem formulēt hipotēzes, pamatojoties uz šo klausīšanos. Lietus un zivis skaņu celiņš sastāv no trim daļām, kas ir acīmredzamas ausij.

. Pirmajā dzirdam, ka līst lietus, kāds iet, brauc mašīnas, apstājas "mašīna" un atkal sāk, bet bērni var atpazīt autobusa pneimatisko durvju skaņu, zvana signālu pirms izešanas.

Vai viņu personīgā pieredze ļaus viņiem būt vērīgiem pret lietussarga dauzīšanu?

. Otrajā mūzika, tāpat kā ksilofons, pārklāj skaņas lauku, ko caurvij lietus skaņa.

Sākumā tas ir lēns, pēc tam ļoti ātrs, pēc tam atkal mainās.

. Beidzot trešajā lietus vairs nav dzirdams. Zvans vāji noskan, tad pazūd.

Automašīnas brauc ar troksni, ko rada to kustība uz slapjas zemes, transportlīdzeklis apstājas, kāds iet, putni raud, transportlīdzekļi joprojām brauc, vairāki soļi, tad pēdējā skaņa, ka ūdens pile.

Šis skaņu celiņš ir veidots no trokšņiem, kas pazīstami jauniem studentiem, kuri spēs formulēt hipotēzes, kuras filma apstiprinās vai arī kļūs nederīgs. Otrā daļa var izraisīt apjukumu un bez skaņas, ja neskaita pastāvīgo lietu, ar pārlicību atsauca uz realitāti. Kur pazudusi gājējs, kaķis, transportlīdzekļi?

Šo skaņas elementu izzušana liek uzdot jautājumu, vai tas liecina par reālas un pazīstamas pasaules izzušanu.

Klausieties un identificējiet attēla skaņu izcelsmi

Seansa laikā kopā ar studentiem ir interesanti pierast atšķirt:

. Skaņas, kas pieder reprezentētajai realitātei.

(Piemēram, lietus, ko redzu attēlos).

Vai tie ir tieši tie, kurus mēs parasti dzirdam? Vai ir kāda atšķirība

starp parasto bērnu šo trokšņu pieredzi un to atgūšanu

filma? Šeit skaņas ir reālistiskas, taču uzmanību piesaista to diskriminācija, piemēram, izceļot ūdens piles nokrišanu.

. Skaņas, kuru izcelsme nav attēlotajā realitātē.

(Piemēram, mūzika, kuru neviens nespēlē attēlotajā realitātē).

Tātad režisors pievienoja šo mūziku. Interesanti jautāt

kāpēc jo īpaši tāpēc, ka šajā filmā viņa parādās tikai ļoti konkrētā brīdī,

pāriet no lēnas uz ātru, pēc tam atkal palēninās. Studenti, bez šaubām, redzēs

ka tas pavada lidojoo zivju deju, ka instrumentu skanējums ir

ļoti tuvu lietus lāsēm.

Mūzika sakrīt ar sapņošanu, ar dzimstošās iztēles kustību,

rodas no bērniības lietus pieredzes, ko pastiprina gaidīšanas vientulība

dīkstāvē. Tas uzsver tādas realitātes metamorfozi, kas tomēr paliek

sapņu sākumpunkts: ļoti īstā lietus skaņa, kas uz brīdi asociējas ar

kaķa zvans, kļūst par kristāldzidru mūziku. Ūdens kļūst par instrumentu

mūzika un krītošie pilieni rezonē kā ksilofona asmeņi.

Par skaņām kino, mēs varam atsaukties uz skaidriem un ilustrētiem paskaidrojumiem vietnē:

<http://upopi.ciclic.fr/vocabulaire/glossaire>

Skatieties filmu bez skaņas

Tas ir vingrinājums, ko bieži praktizē,

kas ļauj mums ierosināt vienu vai vairākus skaņu celiņus un analizēt

kā tie ietekmē

filmas uzņemšana.

Studenti vienmēr ir uzmanīgi

nozīmes variācijām un

emocijas, kas tiek uztvertas atbilstoši izvēlēm

ieviesta skaņa.

Arī skolēni kaut ko mainīs

starp mūziku un skaņas efektiem.

Tikla filma

Bērnu literatūra

Ir daudz darbu, kas attiecas uz lietus pieredzi.

Kāpēc gan neizvēlēties darbus, kas piedāvā pozitīvu lietus redzējumu?

Dzejoļi par lietus tēmu...

"L'ist", Les Ziaux, Raymond Queneau (1943), jautrības pilns dzejolis, ko studenti varēs atdarināt kā jauni Oulipiens.

"Pluie", À la borde du temps (1984) un "Le loup vexé", Enfantasques (1974), Klods Rojs, poētiski un amizanti teksti.

"Pluie", Les Stances, Jean Moréas (1899), astoņi melanoliski panti, kas var atbalsoties bērna sapņos.

"Lietus", Lietu aizspriedumi, Frensiss Ponžs (1942), neparasta skaņām un formām piesaistīta atsaucība virzība tuvu filmas progresam.

"Viņš raud manā sirdī", Romances bez vārdiem, Pols Verleins (1874). "Barbara", vārdi, Žaks Preverts (1946).

Animācijas kino

"Mans kaimiņš Totoro", Hajaho Mijazaki (1988). "Ponyo on the Cliff", Hayaho Miyazaki (2008)

Krāsa

"Lietus, tvaiks un ātrums", Viljams Tērnors, 1844, Nacionālā galerija, Londona.

"Lietus pilsētā", Takeuši Seiho, no 1864. līdz 1942. gadam, Orsē muzejs, Parīze.

"Seascape Study with Rain Cloud", Džons Konstebls, 1828, Karaliskā Mākslas akadēmija, Londona.

Japāņu gleznotāja Hirošiges darbu salīdzinājums ar viņa iedvesmotajiem darbiem, Vincenta van Goga "japānijām":

"Pēkšņa duša pār Shin-Ohashi tiltu un Atake", 1857, Hirošige, ASV Kongresa bibliotēka un

Vincenta van Goga versija "Tilts lietū, pēc Hiroshige", 1887, muzejs, Amsterdamā.

"Kviešu lauks lietū", 1889, Vincents van Gogs, Filadelfijas Mākslas muzejs.

Pasargāts no lietus, Hanabusa Itchō, 1709, Metropolitēna mākslas muzejs

Mūzika

"Ūdens piliens" (Prelūdija opuss 28 Nr. 15), 1838, Frederiks Šopēns.

"Dārzi lietū" (Iespieddarbi), 1903, Klods Debisī.

Klods Debisī paziņoja, ka pirms šo izdruku komponēšanas viņš ir apskatījis Tērnera gleznas Londonā.

<https://admin-ressources.philharmoniedeparis.fr/0769180-estampes-de-claude-debussy.aspx>

"Lietus koks, divām marimbām un vibrofonam", 1981, Toru Takemitsu.

Šis japāņu komponists vairākus darbus veltīja lietum, īpaši 1980. gados. Šis, spēlējās ar sitaminstrumenti, ir "imitatīva" un var modināt studentu iztēli.

<https://edutheque.philharmoniedeparis.fr/doc/CIMU/0962799>